

DOGTOOTH FİLMİNİN NESNE İLİŞKİLERİ ÇERÇEVESİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ

Haydeh Faraji¹
Buse Duran²
Özgün Özgönül³

¹Dr. Öğretim Üyesi, İstanbul Aydın Üniversitesi, haydehfaraji @aydin.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5306-6546

² Öğretim Görevlisi Buse Duran, İstanbul Gelişim Üniversitesi, bduran@gelisim.edu.tr ORCID: 0000-0002-0041- 6677

³Uzm. Klinik Psikolog Özgün Özgönül, İstanbul Aydın Üniversitesi, ozgunozgonul@stu.aydin.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1489-4880

Faraji, Haydeh, Duran, Buse, Özgönül Özgün. "Dogtooth Filminin Nesne İlişkileri Çerçevesinde Değerlendirilmesi". ulakbilge, 82 (2023 Mart): s. 267-275. doi: 10.7816/ulakbilge-11-82-03

ÖZ

Bu çalışmanın amacı "Dogtooth" filminin nesne ilişkileri çerçevesinde analizinin yapılmasıdır. Film; anne, baba ve yirmili yaşların başında olduğu anlaşılın iki kız kardeş ve bir erkek kardeşten oluşan bir ailenin, şehrin uzağında, müstakil evlerindeki, izole yaşantılarını konu almaktadır. Evin etrafı yüksek çitlerle çevrilidir ve baba haricindeki aile bireylerinin dış dünyadan tam anlamıyla yalıtılmış -annenin kısmen- olduğu göze çarpmaktadır. Anne ve çocuklar film süresince evin dışına çıkmamaktadır. Hikâyenin nasıl başladığı bilinmiyor olsa da özellikle evdeki çocukların çok erken dönemlerden -belki de doğumlarından itibaren- dış dünya ile bütün bağlantılarının kopuk olduğu anlaşılmaktadır. Eve alınan ürünlerinin ambalajlarının sökülmesiyle, telefon-internet-televizyon erişimlerinin olmamasıyla, olanın da yalnızca kendi yaşamlarının içerikleriyle kısıtlı videolar olmasıyla, kelimelerin anlamlarının farklı öğretilmesiyle dilin manipüle edilmesi paralelinde evin ve ev halkının gerçeklik ile bağlantısının koparıldığı görülmektedir. Babanın kurallarını "evdekilere" otoriter şekilde dayatması ile hem anne hem de çocuklar kontrol altında tutulmaktadır. Bu çalışmada; Freud, Mahler, Bion ve Lacan perspektifinden böyle bir yaşamı gözler önüne seren film üzerinden etkileşimlerin ve nesne ilişkilerinin -annenin, babanın ve çocukların ruhsal dinamikleri, ebeveyn-çocuk ilişkisi, eşlerin kendi aralarındaki ilişkiler, çocukların gelişimsel süreçleri ve çocukların kendi aralarındaki ilişki- değerlendirilmesi yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dogtooth, Freud, Bion, Lacan, Film Analizi

Makale Bilgisi:

Geliş: 27 Ocak 2023

Düzeltilme: 22 Şubat 2023

Kabul: 12 Mart 2023

Geçmişten günümüze psikoloji ve sinemanın iç içe bulunduğu birçok eser yaratılmıştır. Sinema, karakterlerini ve öğelerini yaratırken psikolojiden, psikoloji ise kendini ifade ederken sinemanın somutlaştırma imkanından yararlanmaktadır (Köse, 2007). Sinema, sosyal yaşamın salt gerçekliğini, sanatçının düşünsel ve duygusal filtresinden geçerek yansıtmasıyla ön plana çıkmaktadır (Orhan, 2010). toplumu ve bireyi yansıtıyor olurken bir diğer yandan toplumu etkileme gücünü de elinde tutmaktan sinema, toplum ile çift yönlü bir ilişki içerisinde. Ayna işlevi görerek hem toplumu yansıtır hem de onu yönlendirmektedir (Yiğit, 2009). Bir yönüyle insanın yaşamını resmetmesi ve bazen de yaşanmış bir hayat hikayesinden esinlenerek oluşturulması psikoloji alanında kullanımını arttırmaktadır (Smithikrai, 2016). Filmlerin insanın yaşamını resmetmesi bakımından insanları anlamak adına iyi bir araç olduğu düşünülmektedir (Koch ve Dollardhide, 2000). Kişiler filmler yardımıyla yaşamış oldukları olaylara değişik açılardan bakabilmekte ve bu olaylara karşı farklı çözüm yolları geliştirerek bu çözümlerin sonuçlarını da somut bir şekilde görebilmektedirler (Aka ve Gençöz, 2010).

Yunan Yeni Dalga Sinema'sının sembolleşmiş filmi, Yorgos Lantimos'un yönetmeni olduğu, Dogtooth'ta (2009) bir çekirdek ailenin yaşamından bahsedilmektedir. Filmde ergenlik çağındaki üç kardeş, anne ve babalarının onlar için kurmuş olduğu, dış dünyadan kopuk, yalıtılmış bir hayat içerisinde yaşamaya mahkum edilmektedir. Çocukların şehirden uzak ve insan erişiminin olmadığı, çitlerle çevrili bir evde dış dünyadan yalıtılmış ve gerçeklikten kopuk, baskı altında bir düzen içerisinde yetiştirilmesinin filmin ana teması olduğu söylenebilir. Bu bağlamda çocukların tüm yaşam perspektifi anne ve babanın onlara sunduğu kadar olduğu görülmektedir. İktidarını elinde tutan baba kendisinin yapmış olduğu tercihlerin ışığında çocuklarına hayatın bazı gerçeklerini, "yeniden düzenleyerek" öğretmiş ancak bazıları hiç öğretmemiştir. Çocuklara enestle ilgili bilgi verilmemiş, hatta evin dışından gelen kadının tehlikeli olduğu sonucuna varılınca, onun yerine büyük kız kardeşin erkek kardeşe cinsel birliktelik yaşaması kararı verilmiştir. Kelimeler değiştirilmiş, evin dışındaki dünyanın tamamen tehlikeli olduğu söylenmiş, evden ayrılmakla ilgili kurallar konulmuş, insanlıkla ilgili kimi gerçekler gizlenmiş, teknolojik aletlerin büyük bir kısmından bahsedilmemiş, duygular konusunda aynalama yapılmamıştır. Bu çalışmada filmin analizi psikodinamik çerçevede değerlendirilecektir. Bu çalışmada, Psikodinamik Kuramdan hareketle Dogtooth (2009) filmindeki, gerçek yaşamdan uzak, yaşam açıklanmaya çalışılmaktadır.

Kelimelerin Değiştirilmesi

Lacan'ın (1977) gerçek, imgesel ve simgesel düzlemlerine bakıldığında, Lacan'a göre ilk aylarında bebek kendini ayrı bir benlik olarak değil annesinin bir parçası olarak görür. Gerçek (real) denilen bu düzeyde bebek dile ihtiyaç duymaz çünkü bir eksiklik rahatsızlık hissetmez çünkü annesinin bedeninde yanıtıcı bir bütünlük bulmuştur. İmgesel (imaginary) dönem 6-18 ay arası ayna dönemiyle başlar. Çocuk ilk kez aynada kendini fark eder. Bu çocuğun aynada gördüğü imaj ile kendisini anneden ayrı bir varlık olarak görmeye başlamasıdır. Aynada gördüğü imajının gerçek olduğunu varsaydığı gibi dünyayı da birtakım sembollerle algılamaya başlar. Simgesel (symbolic) düzey, dil kazanım düzeyidir. Çocuk dil ile birlikte içinde bulunduğu dünyanın kurallarını ve yasaklarını da öğrenir. Lacan'a (1977) göre bu dönem çocuk için otorite figürünün belirlediği kurallar ve kısıtlamalar dünyasıdır ki çocuğun babası ebeveyn otoritesi olarak bu figürlerden ilkidir. Bireyin dünyayı algılamayı öğrenmesi dil yoluyla olmaktadır. Bu da bireyin içinde yetiştiği simgesel düzen tarafından oluşturulmaktadır (Lacan, 1977).

Filmle ilgili öncelikli olarak dikkati çeken -filmin ilk sahnesinden son anına kadar olan- kelimelerin çocuklara gerçek anlamları dışarısında öğretilmesidir. Örneğin; "Tüfek" in "Güzel beyaz bir kuş türü", "Deniz" in "Ahşap kolluklu deri koltuk" şeklinde öğretilmesi gibi. Değiştirilen kelimeler göz önüne alındığında; kuş uçuşma özelliğiyle tümgüçlü bir anlam içermektedir. Tümgüçlülük, fallik bir simge olan tüfek ile eşleştirilmiştir. Bu da tümgüçlülük algısının baba ile ilişkili olduğunu düşündürmektedir. Deniz annesel bir anlamı barındıran simge konumundayken narsisistik bir simge olarak ahşap kolluklu deri koltuk şeklinde değiştirilmiştir. Bu husus çocukları kontrol etmek için nüfuz edici anne olduğunu düşündürmektedir. Düşünce gelişiminin temelini dil gelişimi olması göz önüne alındığında (Elibol, 2014) çocuklara dilin manipüle edilerek öğretilmesiyle birlikte düşünme ve anlam üretme kapasitelerinin ketleneceği söylenebilmektedir. Filmdeki anne babanın, çocuklarının dış dünya ile bağ kurabileceği en büyük araç olan dili manipüle ettikleri görülmektedir. Bu manipülasyonun sebebi çocukların düşünce kapasitelerinin artmasıyla birlikte gelişecek benlikleri ve hayal güçlerinin artmasının kurdukları kontrol mekanizmasının tehlikeye girmesine sebep olacaklarını düşünmeleridir. Zira bu kontrol mekanizması, anne ve babanın dış dünyadan gelecek tehlikeye dair yaşadıkları kendi kaygılarından uzaklaşmaları ve özsaygılarının devamını sağlayabilmenin birincil aracı yani narsisistik bir doyum aracı işlevi görmektedir. Sonraki bölümlerde

açıklanacağı gibi bu filmdeki baba gibi psikopatik yapılanmada olan bireylerde dil ekseriyetle ötekini kontrol altında tutmak amacıyla kullanılmaktadır (McWilliams, 2020). Zira dil gelişimiyle birlikte karmaşık düşünce becerisi, simgeleştirme ve hayal gücünün kullanımının artması bireyin kimlik gelişimi için öncül koşuldur (Elibol, 2014). Dil, tekilliğin, özneliğin ve benliğin girdisi olmasıyla beraber ayrıca konuşulduğu toplumun değerlerini, yargılarını, diyalektiğini ve yasalarını kişiye aşlamaktadır. Kişide bulunan algı çerçevesi bunlara göre şekillenmektedir. Kişinin kendisiyle, gerçeklikle ve öteki insanlarla kurduğu ilişkileri dil düzenlemektedir (Nasio, 2007). Ebeveyn tarafından dil aracılığıyla bağlara yapılan bu saldırı, çocukların fiziksel olarak ergenlik döneminde gözükmesine rağmen düşünce süreçlerinin 2-3 yaşında bir çocuk seviyesinde kalmasına sebebiyet vermektedir. Dilin farklı gelişmesi simgeleştirme kapasitesini engellemektedir. Bu durumun çocukların kendi aralarında oynadıkları oyunların, soyut ve sembolik anlamlardan ziyade fiziksel rekabet içeren oyunlar üzerine kurulu olmasına sebep olduğu düşünülmektedir. Bir başka ifadeyle çocuklar ebeveyn tarafından somut düşüncede tutulmaktadır. Çünkü soyut düşünce kapasitesinin gelişmesi ve paralelinde ayrışma ve bireyleşmenin gerçekleşmesi anne ve babanın çocuklar üzerinde kurduğu otorite için olabilecek en büyük tehdittir.

Rekabet ve Cinsiyet Ayrımcılığı

Baba tarafından çocuklar arasında sürekli bir rekabet ortamı oluşturulmaktadır lakin bu rekabetin sonucu hep evvelinden bellidir. Zira yarışlar hep fiziksel rekabete dayalıdır ve hep erkek çocuk kazanmaktadır. Tüm stickerları toplayan da odur. Kazananın aslında öncesinde belli olduğu bu yarışlar aracılığıyla babanın kızlarına, erkek olanın mutlak güçlü ve kazanan olduğu mesajını verdiği düşünülmektedir. Bir yandan güç algısını cinsiyete göre ayırırken bir yandan da yalnızca kazananı ödüllendirerek kardeşler arasında kıskançlık ve rekabete sebebiyet verilmektedir. Bu sürecin ebeveyn tarafından sert ve saldırgan yürütülmesi çocukları haset içerisinde bırakarak çocukların kendilik gelişimlerini ketlemektedir (Abrevaya, 2002, Köşkdere, 2015). Erkek çocuk daha önce kazandığı uçakla oynarken, o sana ait değil der ve uçağı erkek kardeşin alamayacağı çitlerin dışına atar. Sonrasında ise bununla da yetinmeyip, mutfaktan aldığı bıçakla erkek kardeşinin kolunu yaralar. Burada büyük kız çocuğunun güce sahip olma isteği, penis hasedi olarak yorumlanmıştır. Uçağın hem penisi hem de özgürlüğü simgelediği düşünülmektedir. Erkek çocuğun cinsel gereksinimleri karşılanıp kız çocukların karşılanmaması ve sonunda kız kardeşlerin erkek kardeşin cinselliğine sunulması erkek kardeşin tercih yapıyor olması da buna örnek olarak gösterilebilir.

İç-Dış, Ben-Öteki Ayrımının Yapılamaması

Kız çocuğun oyuncak bebeğin ellerini ve ayaklarını keserken çılgık atıyor olmasının çocuğun simgeleştirme kapasitesinin bozulmuş olmasıyla açıklanabilmekle birlikte iç-dış, ben-öteki ayrımını yapamamaya oyuncak bebeğin bedensel bir acı çektiğini kabul ettiği; yani acının kaynağının içsel mi yoksa dışsal mı olduğunun ayrımının yapılamadığı görülmektedir (Scherler, 2018). Bu bağlamda ebeveynin manipülasyonunun çocuklarda psikotik bir işleyişe sebebiyet vererek ben ve öteki ayrımının yapılamamasına sebebiyet verdiği düşünülmektedir. Çünkü film içerisinde anne ile simbiyotik bir evrede yaşam süren çocukların hayatında baba, dış dünyayı sunma rolünü yerine getirmemektedir. Babanın, anne ile çocuk ilişkisindeki simbiyotik evrenin sonlanışında rolü büyük önem arz etmektedir. İkili yapıdan uzaklaşarak üçgen bir ilişkiyle birlikte sosyalliğin ve dış dünyanın temelleri babanın ilişkiye dahil olmasıyla birlikte atılmaktadır. Bu da çocuğa kendiliğini geliştirebilecek bir alan yaratmaktadır. Babanın bu rolü üstlenmeyişi, çocukları simbiyotik bir yaşam içerisinde tutarak ben ve öteki ayrımını yapamamalarına sebebiyet vermektedir (Mahler, Pine ve Bergman, 2015).

Beta Öğelerin Alfa Öğelere Dönüştürülmemesi

Roman (2014) eyleme dökmenin ruhsal açıdan simgeleştirme karşısı olduğunu belirtmektedir. Çatışmaları eylem yerine simgeleştirme yoluyla söze dökülebilmek ya da bunun üzerine düşünebilmek kapsanma deneyimiyle ilişkili bir durumdur (1965). Bion (1962), kapsanmayı, annenin bebeğinin duyularını, taleplerini ve hislerini anlaması ve bunları bebeğine uygun olan bir şekilde geri vermesi olarak tanımlamaktadır. Çocuğun anne karnında tüm ihtiyaçları anında karşılanır. Ancak dünyaya geldikten sonra hem dışsal hem içsel gereksinimler ve farkındalıklar çocuk tarafından birer tehlike olarak algılanır. Bunlar açlık, ısı, ses, ışık gibi örnekleri kapsamaktadır. Çocuğun ihtiyaç duyduğu bu ilkel duyular beta öğelerdir. Annenin çocuğun yaşadığı bu ilkel duyuları fark ederek kapsaması ve bunları çocuk için anlamlı bir hale getirmesiyle birlikte beta öğeler alfa öğelere dönüştürülür. Örneğin; beşiğinde yatan bebeğin yüzüne oyuncak ayı düştüğünde bu bebek için tehlikeli bir hadisedir. Bu örnek annenin "Evet korktun oyuncak ayıcık başına

düştü. O sadece tatlı bir oyuncak ayıcık. Şimdi güvendesin” gibi söylemi beta ögenin alfa ögeye dönüştürülmesidir. Annenin bu kapsayıcı işlevi sağlamaması psikotik işleyişe sebebiyet vermektedir. Çünkü bu işlev anne tarafından yerine getirilmediğinde zihinde simgeleştirilemeyen ögeler, en tehlikeli haliyle felaketleştirilmiş bir şekilde gerçeklikten uzaklaştırılır (Bion, 2014, 2017). Ogden (2018), bebeği için duygusal açıdan uygun olamayan anne, bebeğinin kendisine yansıtmış olduklarını kapsayamamaya alfa işlevini gerçekleştirilemeyeceğini ifade etmektedir. Bireyin rahatsızlık veren ögeleri bilinçten uzaklaştırabilmesi için alfa işlevi düşüncenin varlığı zorunludur. Yani bastırma ve diğer savunma mekanizmalarının kullanılabilmesi için beta ögelerinin alfa ögelere dönüştürülmesi gerekmektedir. Bion (2014) düşünce süreçlerinin gelişmesinin bu sürece bağlı olduğunu ifade etmektedir. Erkek çocuğunun bahçede gördüğü kediye bir tehlike olarak algılayarak öldürmesinin ardından babanın, kedinin çok tehlikeli bir hayvan olduğu ve evden ayrılan erkek kardeşin bir kedi tarafından öldürüldüğünü söylüyor olması da beta ögenin alfa ögeye dönüştürülmemesine bir örnektir. Böylece çocuklardaki dış dünya tehlikeli algısının ve ebeveynin “korumasından” çıkmamaları gerektiği inancı pekişmektedir. Film boyunca beta ögelerin alfa ögelere dönüştürülüyor oluşu çocukların bir kendilik tasarımı oluşturmamalarına ve gelişmemiş benliklerinin altbenliklerinin komutası altında kendisini gerçeklikten geri çekerek çocukların psikotik bir işleyişte kalmalarına sebebiyet vermektedir. Bir başka sahnede kız kardeşin, erkek kardeşin kolunu kesmesi, beta ögelerin alfa ögelere dönüştürülebilmesi sebebiyle duygunun sembolize edilemeyerek direkt olarak eyleme dökülmesine örnektir (Bion, 2014, 2017).

Birincil Düşünce Süreçleri

İd, benliğin haz ilkesine göre çalışan ve bencilce anında doyum arayan bir parçasıdır. Mantıksız bir işleyişe sahiptir. Birincil düşünce süreçleri mantıktan uzak, neden-sonuç arasında bir ilişkinin olmadığı, muhakeme becerisinin olmadığı, gerçekliğe dair farkındalığın var olmadığı düşünce biçimidir. Freud (1996b), birincil düşünce süreçlerini şakalar, rüyalar ve halüsinasyonlar aracılığıyla ortaya çıkan arkaik biliş türü şeklinde tanımlamaktadır (McWilliams, 2020). Babanın dış dünyanın temsili olmasını ve ikili ilişkiden üçgenel ilişkiye geçişi sağlayan faktör annedir. Bir başka ifadeyle babayı var eden annedir. Birincil süreç düşünce de anne çocuk arasındaki simbiyotik ilişkinin temelinde olan ögedir. Bu da çocuğun benlik gelişimini ketleyen bir noktadır. Anne, sürece babayı dahil ederek çocuğun gelişiminin zeminini hazırlar. Lakin filmdeki gibi çocuklara yatırım yapmak yerine onlar üzerinde tümgüçlü bir kontrol kurmak eğiliminde olan anne baba söz konusu olduğunda çocuklarda kendilik gelişimi engellenmektedir. Bu engel de haz ilkesi paralelinde olan birincil süreç düşüncede kalmaya sebebiyet vermektedir (Zabcı, 2012). Örneğin; Annenin çocuklara “İki bebek bir köpek doğuracağım” demesi, “Uçakların bahçeye düşmesi” ne inanıyor olmaları birincil düşünce süreçlerine örnektir. Film boyunca ebeveyn, çocuklardaki bu düşünce süreçlerini pekiştirerek psikotik bir işleyiş içerisinde kalmalarına sebebiyet vermektedir.

Efendi Köle İlişkisi

Efendi-köle ilişkisi film içerisinde hem karı-koca arasında hem de ebeveyn-çocuklar arasında görülmektedir. Kız kardeşin babanın ayak tırnaklarını kesmesi, anne ve çocukların evin dış kapısı açıldığında sınırın dışına çıkmadan havlamları, çocukların köpek eğitimi paralelinde eğitilmesi bu ilişkiye örnek olarak gösterilebilir. Babanın büyük kız kardeşin izlediği film kasetini eline bantlayarak kızını dövüyor olması, yarışları kazanan çocukların sticker alması aynı bir köpek eğitimindeki ödül-ceza ile çocukların koşullandırıldığı bir efendi-köle ilişkisini göstermektedir (Pavlov, 1928). Meloy (1988) psikopat bireyleri tanımlarken ötekiyle empati yapabilme becerisi olmadığını, emosyonel ilişki kurmadığını, bunun yerine iktidar kurma üzerine ve sadistik-mazoşistik özellikler gösterdiğini belirtmektedir (Akt. Geçtan, 2018). Örnek verilen sahnelerde de babanın iktidar kurma üzerine sadistik tutumlar sergilediği ve bunu yaparken çocuklarıyla ve eşiyile empatik bir tutum içerisinde olmadığı görülmektedir.

Person (1986) psikopatı, sonuçlarını düşünmeden kaygı geriliminin hemen boşaltılmasını arzulayan dürtüsel bir bozukluk şeklinde tanımlamaktadır (Akt. Geçtan, 2018). Christina'nın büyük kız kardeşe film kasetleri vermesini, babanın kendi otoritesine uymayan ve kurduğu düzene bir tehlike olarak algılamasıyla birlikte baba Christina ve kızını dövmektedir. İktidarının sarsılacağı kaygısının boşaltımını şiddete başvurarak hemen sağladığı görülmektedir. Psikopatik bozuklukta kullanılan ilkel savunma tümgüçlü kontroldür. Psikopatın kendi gücünü dayatma gereksinimi diğer tüm hedeflerin ötesindedir (McWilliams, 2020). Bu sahnede de babanın kendi gücünü sarsacak herhangi bir şeye olanak tanımadığı görülmektedir. Bu bireyler için ötekinin değeri yararlılık perspektifinde değerlendirilmektedir. Farklı bir deyişle ötekinin değeri, psikopat bireyin nüfuzunu gösterme olanağı sağlaması ile paraleldir. Babanın Christina'nın iyiliğini düşünüyor gibi gözüktüğü, parfüm hediye ettiği, arabada istediği müziği açabileceğini söylemesi ilk

izlenimde ona değer veriyormuş gibi gözüküyor olsa da esasında babanın oğluna hizmet ederek işine yaramasıyla ilgili bir kontrol sağlama çabasıdır. Kontrolü dışında bir tutum sergilediğinde -işe yaramadığında- Christina'nın baba tarafından dövülmesi buna örnek teşkil etmektedir. Christina'nın erkek çocukla cinsel birliktelik için odaya girdiği sırada baba yatağın örtüsüne kadar düzelterek ne şekilde, nasıl cinsel birliktelik olacağına kadar kontrolü sürdürmektedir.

Bir başka açıdan bakıldığında babanın zaman zaman çocuklara kontrolü veriyor gibi gözükteği sahneler olsa da -kazanacak kişinin o akşam yapılacak aktiviteye karar veriyor olması gibi- esasında hem kazanacak kişinin erkek çocuk olacağı hem de yapılacak aktiviteleri de belirleyen yine baba olduğu görülmektedir. Kazanan erkek çocuğun video izlemeyi seçmesi ancak izlenilen videoda yalnızca kendilerini görüyor olmaları, dış dünyaya dair herhangi bir tasvirin yer almıyor oluşu babanın tümgüçlü kontrolünü göstermektedir.

Erkek çocuğun gece korkarak anne ve babasının yanına yatması çocuğun yaşı itibarıyla ne denli gelişmediğini göstermektedir. Anne ve babanın arasına girerken anneye sırtını dönerek babaya doğru yatıyor oluşu da tümgüçlü algılanan baba ile ilişkilidir. Dış tehlikelerden koruyacak olan tümgüçlü babaya sarılarak güven arayışı içerisinde olduğu görülmektedir. Zira anne ve babasının çocuğa yönelik tutumlarının tutarlı olmuyor oluşu çocukta temel güven duygusunun gelişimini engellemektedir (Erikson, 1968). Bu sahnede de erkek çocuktaki temel güven duygusunun noksanlığı görülmektedir. Esasen erkek çocuğun annenin pasifliğini ve babaya olan bağımlılığını da sezindiği anlaşılmaktadır.

Babanın sadist tutumu karşısında annenin de mazoşistik bir tutum sergilediği, annenin de çocuklarla birlikte kapıda dışarı çıkmadan havladığı sahnede görülmektedir. Çocuğun hayatına fazlaca dahil olan; bağımsızlaşmanın olumsuz sonuçlar doğuracağını düşünerek bu yönde hareket eden ebeveyn, bağımlı kişiler meydana getirmektedir. Mazoşizm, zemininde zulüm ve zorbalığa uğrama isteği barındırır. Uysallık, boyun eğme, kabul etme ise sadist ötekenden alınan sevgi ve cinsel hazzın devamlılığını garantiye almak gayesiyle bağımlılıkla birlikte oluşan tutumdur (Geçtan, 2018). Büyük kız kardeş, Christina'dan taç ve film kasetleri alıyor olmasının babasının hoş karşılamayacağı bir şey olduğunun farkındadır. Lakin hoş karşılanmayacağını biliyor olsa da bunları babaya götürerek cezalandırılmaktadır. Her sadist mazoşist, her mazoşist sadisttir (Odağ, 2009). Bu bağlamda eşi karşısında mazoşistik bir tutum sergileyen annenin, çocuklarıyla olan ilişkisindeyse, babanın kurduğu bu düzeni baba yokken de devam ettirerek sadistik bir tutum sergilediği görülmektedir.

Anne ve babanın otoriter tavırları çocuklarda yeterli ve güçlü olmadıklarına dair inanç geliştirmektedir. Kendisinin yeterli ve güçlü olmadığına inan çocuk, güç ve yeterlilik atfı yaptığı bireylere bağımlılık geliştirmektedir (Köroğlu ve Bayraktar, 2012). Film boyu hem bu tümgüçlü ve otoriter tavrıyla baba ve ona bağımlı olan anne hem de bu otoriteye bağımlı çocuklar görülmektedir. Annenin, babaya bağımlı olduğu; bir yandan da ikilinin sadistik-mazoşistik bir ilişki içerisinde olduğu görülmektedir.

Otoriter ailelerde görülen bağımlılığın sebeplerinden biri de paylaşılmış hezeyanlardır (Akyüz, Kuğu ve Doğan, 2001). Dış dünyadan soyutlanma, dış dünyanın tehlikeliliği algısı gibi paranoid reaksiyonlar meydana getirmektedir. Bu tehlikelilik ile baş edebilme araçlarından biri de aile içerisindeki paylaşılmış hezeyanlardır. Buna zemin hazırlayan otoriter ailelerde paylaşılmış hezeyanlara yönelik özdeşim gerçekleştirilir. Bu özdeşim madalyonun bir yönüyle sevgi ve hayranlık beslenmesini sağlarken bir yönüyle de nefret duyulmasına sebebiyet verir. Ambivalans içerisindeki hezeyanlara ortak olan kişi bir yandan bu hezeyanlara sahip olana bağımlı olurken bir yandan da nefret eder. Bu da kişiyi onun gözünden düşmemek için isteklerine razı gelmek suretiyle daha da bağımlı bir hale sürükler (Enoch ve Ball, 2002). Annenin babaya bağımlılığı bu perspektiften anlaşılır gözükmektedir. Babanın dış dünyanın tehlikeli olduğu algısı ve bu tehlikeli dış dünya ile etkileşime geçebilen tek kişi olmasıyla birlikte hem ona karşı bir hayranlık hem de haset hissetmektedir. Annenin bu ikircikli duygulanımı zaten bağımlı olan yapılanmasıyla birleştiğinde onu babanın "suç ortağı" haline getirdiği görülmektedir. Sınırların olmadığı ailelerde ve bağımlı yapıdaki ilişkilerde paylaşılmış hezeyanlar daha fazla görülmektedir. Etkilenen kişilerin şüpheli, psikopatik özellikler sergilediği bilinmektedir (Wehmeier, Barth ve Remschmidt, 2003, Reif, Pfuhlmann ve Folie, 2004). Filmde de anne, baba ve çocuklar arasında sağlıklı hiçbir sınır, yasa, yasak, enest gibi kuralların olmadığı görülmektedir. Bu çerçevede değerlendirildiğinde bir yanı sıra, annenin de çocukların da şüpheli ve psikopatik eylemlerde bulunması, babanın paylaşılmış hezeyanlarıyla ilişkilendirilebilir.

Babanın Yasası/Arkaik Üstbenlik

Filmde bir diğer dikkat çeken nokta yapılandırıcı ve doğru-yanlış ayrımlarının yapılabildiği bir üstbenlik gelişiminin olmayışıdır (Mitchell, 2016). Örneğin; kardeşlerin enest ilişki içerisinde oluyor olması, küçük kız kardeşin babanın üzerine çıkararak vücudunu yalaması, erkek çocuğun gece anne-babasının

arasına yatması, kız kardeşlerin birbirini yalaması bu işlevin yerine getirilmediğini göstermektedir. Bu bağlamda çocukların utanç ve suçluluk duygularını içselleştirememesiyle birlikte cezalandırıcı bir dışsal kontrol olmadığında her şeyi yapabileceklerini düşünmelerine sebep olmaktadır. Örneğin; bahçeye düşen uçağı almaya koşarken kız kardeşin erkek kardeşe çelme takması ve alamadığında anne-baba yokken erkek kardeşinin kolunu kesmesi içsel kontrol odağının oluşmadığını göstermektedir. Yani evde yasa, yasak, sınırların içselleştirilememesi, arkaik üstbenlik oluşmasına sebebiyet vermektedir. Yürüyen ve cezalandırıcı bir üstbenlik konumundaki baba ve babanın yasası çocuklar tarafından içselleştirilememektedir. Zira bu içselleştirme süreci için ayırma öncül bir koşuldur. Evin işleyişi, kuralları çocukların ayırma oluşmasına, bireyleşmesine müsaade etmemektedir. Bu durum aynı zamanda çocukların birincil düşünce süreçleri çerçevesi içerisinde haz odaklı yaşantılamalarına ve hazza ulaşamadıklarında öfkeyi zarar verici şekilde eyleme dökmelerine sebebiyet vermektedir. Hemen doyurulması gereken hazlar, utanç ve suçluluğun içselleştirilemediğini, çocukların id temelli itkilerle eylemde bulduklarını göstermektedir (Sunat, 2003).

Kimliksizleştirme

İsim ayırma ve kimlik duygusu oluşumunun öncüllerindedir (Parman, 2007). Filmde ev içerisindeki hiçbir karakterin isminin olmayışı nüfuz edici ebeveynin ayırma ve kendisinden farklılaşma sürecine tahammülü olmadığını göstermektedir. Böylelikle baba kendisine bağımlı çocuklar yetiştirmektedir. Çocukların isimlerinin olmayışı, babanın çocukların ayırma oluşmasını ve bireyleşmesini engelleyerek kimlik gelişmelerini kitlediğinin bir göstergesidir. Bu isimsiz ve kimliksiz çocuklar bir toplama kampında tutulan esirler gibi tek tipleştirilerek otorite figürüne boyun eğmeye zorlanmaktadır.

Mış gibi oyunlar çocuğun emosyonel, zihinsel ve de sosyal gelişimini desteklemekte ve bu gelişimin olduğunu da göstermektedir (Bodrova ve Leong, 2010). Film içerisinde mış gibi oyunu oynayan çocuğun, büyük kız kardeş olduğu görülmektedir. "Bana Bruce diye seslen" diyerek ve izlediği filmin taklidini yaparak mış gibi oyunları sergilemektedir. Bu da dış dünya ile temasının onda bir gelişmeye destek verdiğini ve ayırma oluşma sürecine dair bir adım olduğunu göstermektedir.

Rüya

Ruhsal gelişimin temelinde duygusal bağın yaşantılanması ve bu yaşantının düşünülerek anlamlandırılması gerekmektedir. Bu perspektiften duygular deneyimin anlamıdır. Meltzer bu anlamın hayalleri dillendirmek, müzik bestelemek, resim çizmek gibi eylemlerle geliştiğini belirtmektedir. Buna ek olarak Meltzer, Bion ile rüya görmenin düşünmekle ilişkili olduğu konusunda hemfikir olduğunu belirtmektedir (akt. Penot, 2020). Bu perspektifte çocukların rüya görmüyor oluşu sembolizasyon kapasitelerinin ebeveyn tarafından manipüle edilerek ketlenmiş olmasıyla ilgili olduğu görülmektedir. Çocukların duyduğu her yeni kelimenin kurulan sınırlar dahilindeki somut bir tasarıma denk düştüğü görülmektedir. Bunun da rüya içeriğini zenginleştirilecek, çağrışım oluşturacak kelimelerin somut şekilde kalmasına sebebiyet vermektedir. Rüya ya da içsel süreçlerinde sembolizasyonu karşılayacak kelimenin çocukların lügatında olmayışı rüya içeriğinde de kendisini göstermektedir. Erkek kardeşin bir kere görmüş olduğunu ifade ettiği rüyası, düşünce süreçlerinin kısıtlanması çerçevesinde yaşamı içerisinde olan somut unsurlardan hareketle -havuz ve anne- rüya içeriği tasarlanmıştır. Dilin gelişmemesi, gerçek dış dünyaya yapılan kısıtlama dilin gelişimini engelleyerek rüya içeriğini de günlük yaşamda olan unsurlarla kısıtlı tutmaktadır.

Evi Terk Etme/Ayrılma

Christina'nın verdiği filmleri izleyen büyük kız kardeş, ailenin kimliksizleştirme çabasına karşın ilk defa bir kimliği olabileceği ve evdeki hayatın dışında da bir hayatın olabileceği gerçekliğiyle karşılaşmıştır. Bu karşılaşmadan sonra aileden ayrılarak kimlik kazanımının düşlemlerini kurmaya başladığı, sallanmayan köpek dişinin sallandığını söylemesinden ve küçük kız kardeşten kendisine "Bruce" şeklinde seslenmesini istemesinden anlaşılmaktadır. Lakin büyük kız kardeşin evden ayrılmadan önce köpek dişini kırması ve akabinde sadece araba ile evden ayrılabilmesi inancına binaen arabanın bagajına saklanması; kimlik edinme ve özgürleşme sürecinde içgüdülerini takip ederken bu süreçte de babanın çizmiş olduğu özgürlük sınırları içerisinde kaldığını göstermektedir. Her ne kadar babanın özgürlük sınırları içerisinde bireyleşme çabası başarısız olmuş gibi gözükse de evden ayrıldıktan sonra küçük kız kardeşi tarafından "Bruce" şeklinde aranıyor oluşu evde kimliği kabul gören tek kişinin büyük kız kardeş olduğunu da göstermektedir. Tüm sürecin dışardan gözükür yorumu bu şekildeyken büyük kız kardeşin içsel çatışmasında bir yanıyla evden ayrılma arzusu; bir yanıyla da arkaik üstbenlik kurallarına uyararak her ikisinin de doyurulduğu bir yolu tercih ettiği görülmektedir (Hochmann, 2008).

Dil yoluyla ifade edilemeyen duyguların eylemsel olarak dışa vurulduğu bilinmektedir (Parman, 2005). Çocukların dans ettikleri sahnede büyük kız kardeş, yaşadığı ensest ilişki sonrasında duygularını ifade edecek yeterli bilişsel ve dilsel yeterliğinin olmamasından mütevellit travmatik deneyimini bedensel bir dışavurumla sahnelemektedir. Bu dans içerisinde yaptığı cinsel birlikteliği andıran figürlerle yaşadığı bu travmatik anı eyleme dökerek sergilemektedir zira bunu anlatabilecek duygu tanımları ve kelime haznesi yoktur (Parman, 2005). Bir kimliğinin olabileceğinin düşleminin uyanıyor olmasının ardından bu bedensel olarak duygularını ifade etme şeklinin ortaya çıkıyor oluşu evden ayrılma sürecine dair atılan adımların biri olarak değerlendirilebilir. Aynı durum ensest ilişkiden sonra kız kardeşin ne anlama geldiğini bilmeden filmde öfkeli bir sahnede söylendiğini hissettiği sözleri tekrarlaması için de geçerlidir. Aynı duyguyu hissetmiştir fakat bu duyguyu tanımlayamamakta, isimlendirememekte ve anlamlandırılmamaktadır. Duygularını kelimelerle karşılayamayan kız kardeş aynı duygu olduğunu sezindiği cümleleri tekrarlamaktadır.

Ruhsal Organizasyonlar

Analizi yapılan sahneler göz önüne alındığında aile bireylerin tanılarıyla ilgili şunlar düşünülmektedir; Aile bireylerindeki herkesin psikotik işleyişte olduğu düşünülmektedir.

Babanın antisosyal kişilik bozukluğu olduğu düşünülmektedir. Meloy (1988) ve Kernberg (1984)'e göre antisosyal kişilik bozukluğu, narsisistik kişilik bozukluğunun alt başlığı şeklinde ifade edilmektedir (Akt. Geçtan, 2018). Geçtan'a (2018) göre de primirtif psikopatiden, narsisistik kişiliğin en saf haline doğru bir süreklilik gösterdiği belirtilmiştir. Bu bağlamda antisosyal ve narsisistik kişilik özelliklerinin de baba tarafından sergilendiği görülmektedir. Anne ve babanın sadistik-mazoşistik bir ilişki ve yapılanmada oldukları düşünülmektedir. Annenin teslimiyetçi oluşu, kararları babaya danışmadan alamaması, sorumlulukları babaya bırakıyor oluşu, destek görmeyi sağlayabilmek için olumsuz şeyler yapması (APA, 2013) -sorun çıktığında babayı telefonla araması, baba yokken aynı düzeni babanın istekleri doğrultusunda sürdürmesi vb.- bağımlı kişilik bozukluğu olduğunu düşündürmektedir. Çocuklarda gelişmemiş ruhsal aygıt, gerçeği değerlendirme yetilerinin kazanılamaması, iç-dış ve ben-öteki ayrımının yapılamaması sebebiyle kazanılmış bir kimlik olmaması psikotik işleyiş olduğunu düşündürmektedir.

Sonuç

Dogtooth filmi antisosyal ve narsisistik özellikler gösteren bir baba ve bağımlı kişilik özellikleri gösteren bir annenin ve bu çift arasındaki sadistik-mazoşistik ilişkinin, çocukları, çocukların dil ve ruhsal gelişimlerini manipüle ettikleri travmatik evi sunmaktadır. Bu çalışmada; ebeveynin dili manipüle etmelerinin çocukların ruhsal gelişime yansımaları, çocuklar arasında rekabet ortamının cinsiyet üzerinden işlenmesi, çocukların yaşadıkları yaşam paralelinde iç-dış, ben-öteki ayrımını yapamıyor oluşları, beta öğelerinin alfa öğelere dönüştürülmemesi ve bunun çocukları üzerindeki yansımaları, birincil düşünce süreçleri, anne ve babanın arasındaki efendi-köle ilişkisi, babanın arkaik üstbenlik olarak işlev görmesi, çocukların kimliksizleştirilme çabası, görülen rüya ve büyük kız kardeş olan Christina'nın evi terk edişi Freud, Bion ve Lacan başta olmak üzere psikodinamik perspektiften ele alınmıştır. Dile yapılan manipülasyon ile çocukların düşünce süreçlerinin gelişimi ketlenmektedir. Çocuklar arasında oluşturulan suni rekabeti kazanabilmenin fiziksel olarak güce dayalı oluyor oluşu erkeğin mutlak güçlü olduğu mesajı verilmektedir. Sonucu belirli olan bu rekabetler çocuklar arasında kıskançlığı perçinlemektedir. Ebeveynin manipülasyonun çocukların gelişimini ketleyerek psikotik bir işleyişte kalmalarına neden olmaları çocukların iç-dış, ben-öteki ayrımını yapamamalarına neden olmaktadır. Çocukların gelişimi süresince beta öğelerin alfa öğelere dönüştürülmemesi çocukların tutarlı ve bütünlüklü bir kendilik tasarımı geliştirmelerini engellemekte ve haz ilkesi paralelinde olan altbenlikleri, birincil süreç düşüncede kalmalarına sebebiyet vermektedir. Babanın tüm güçlü kontrolü ve annenin bağımlı yapılanması, ebeveynler arasında efendi köle ilişkisinin meydana gelmesine neden olmuştur. Hem babanın otoriterliği hem de ebeveynler arasındaki ilişkinin etkileri çocuklarda temel güven duygusunun oluşmaması, ebeveynlerine bağımlı hale gelmesi şeklindedir. Ev içerisinde baba kurallara uyulmayan bir durumla karşılaşıldığında hemen fiziksel olarak cezalandıran yürüyen bir arkaik üstbenlik konumundadır. Babanın uygulamış olduğu otoriter davranışlar, çocuklarda ayrımlaşma ve kimlik duygusu oluşumunu engellemektedir. Çocukların mış gibi oyunlar oynaması onların emosyonel,zihinsel,sosyal gelişim süreçlerini olumsuz etkilemiştir. Kısaca Meltzer ve Bion'un rüya görmenin düşünce ile ilişkili olması görüşlerinden de yola çıkarak çocukların duygu ve düşüncelerinin ebeveynleri tarafından baskılanması onların sembolizasyonlarını karşılayacak kelimelerinin lügatlarında bulunmamasına, dillerinin gelişmemiş olmasına buna bağlı olarak da görmüş oldukları rüyanın içeriğinin kısıtlanmasına sebebiyet vermiştir. Ebeveynlerin uygulamış olduğu kimliksizleştirme çabası, onların duygu ve düşüncelerini baskı altına alarak çocukların sınırlarında problem oluşturmuştur. Çocuklar her ne kadar bu

sınırları aşmak için çaba göstermiş olasalar dahi belli bir ölçüde de bağlı kalmışlardır. Duygularını tanımlayamamış ve ifade edememişlerdir.

Kaynaklar

- Abrevaya, E. (2002). Maskenin Ötesindeki Erkeksilik. *Psikanaliz Yazıları*, 5, 13-27.
- Akyüz, G., Kuğu, N. ve Doğan, O. (2001). Paylaşılmış Psikotik Bozukluk: Bir Olgu Sunumu. *3P Psikiyatri Psikoloji Psikofarmakoloji*, 9: 404-407.
- Bion, W. R. Yaşayarak Öğrenmek. İstanbul: Bağlam Yayınları, 2014.
- Bion, W. R. Tereddütlü Düşünceler. İstanbul: Metis Yayınları, 2017.
- Birliği, A. P. Ruhsal Bozuklukların Tanımsal ve Sayımsal elkitabı (DSM-5). Çev. Ertuğrul Köroğlu. Ankara: Hekimler Yayın Birliği, 2013.
- Bodrova, E. ve Leong, D. J. Zihin Araçları: Erken Çocukluk Eğitimde Vygotsky Yaklaşımı. [Tools of The Mind: The Vygotskian Approach to Early Childhood]. Çev. T. Güler, F. Şahin, A. Yılmaz ve E. Kalkan. Ed. G. Haktanır. Ankara: Anı Yayıncılık, 2010.
- Elibol, F. Bebeklerde Bilişsel Gelişim. Çocuk Gelişimi 1 Bebeklik Döneminde Gelişim. Her Yönüyle Okul Öncesi Eğitim. Ed. F. Tufan ve A. İpek Yükselen. Ankara: Hedef Yayıncılık, 2014.
- Enoch, D. ve Ball, H. Az rastlanırsı psikiyatrik sendromlar. Çev. B. Büyükkal. 9. 235. İstanbul: Okuyan Us Yayınları, 2002
- Erikson, E. H. Identity: Youth and Crisis. New York: Norton, 1968.
- Freud, S. The uncanny. In The Standard Edition of The Complete Psychological Works of Sigmund Freud, Volume XVII (pp. 217-256). (A. Strachery, Trans.). London: Vintage, 1996b
- Geçtan, E. Psikodinamik Psikiyatri ve Normaldışı Davranışlar. (23. baskı). İstanbul: Metis Yayıncılık, 2018.
- Hartmann, H., Büyükkal, B. Ben Psikolojisi ve Uyum Sorunu. Metis Yayınları, 2004.
- Hochmann, J. Çocukluk Çağı Psikozlarında Kurumsal Tedavi. Çev. C. Özcan. *Psikanaliz Yazıları*, 17, 87-101, 2008.
- Köroğlu, E. ve Bayraktar, S. Kişilik Bozuklukları. Ankara: HYB Yayıncılık, 2012.
- Köse, B. Sinemada Psikoterapistler ve Psikoterapi Etiği. *Türk Psikoloji Bülteni*, 41(13), 1-16, 2007.
- Köşkdere, A. A. Rekabet ve Kıskançlık. *Psikanaliz Yazıları*, 31, 73-83, 2015.
- Lacan, J. The Mirror Stage As Formative of The Function of The As Revealed in Psychoanalytic Experience A Sheridan. Çev. Ecrits: A Selection (pp. 1-5). London: Routledge, 1977.
- Lantimos, Y. Dogtooth. Yunanistan; 2015.
- Mahler, M. S., Pine, F. ve Bergman, A. İnsan Yavrusunun Psikolojik Doğumu. İstanbul: Metis Yayınları, 2015.
- Marmarosh, C. L., Mann, S. Patients' Selfobject Needs in Psychodynamic Psychotherapy: How They Relate to Client Attachment Symptoms, and Therapy Alliance. *Psychoanalytic Psychology*, 31 (3), 297- 313, 2014.
- McWilliams, N. Psikanalitik Tanı Klinik Süreç İçinde Kişilik Yapısını Anlamak. Çev. E. Kalem. İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2020.
- Mitchell, J. Savaş: Kardeşler ve Toplumsal Cinsiyet. Çev. P. Padar ve E. Tilki . *Psikanaliz Yazıları*, 3, 85-100, 2016.
- Odağ, C. Nevrozlar-3. İzmir: Meta Basım Matbaacılık Hizmetleri, 2009.
- Orhan, K. "Modern Zamanlar" Filmi ve Dönemsel Bir Çalışma İlişkileri Yorumlaması. *Çalışma ve Toplum*, 1, 133-152, 2010.
- Parman, T. Psikosomatik Tarihi ve Çocuk Psikosomatigi. *Psikanaliz Yazıları*, 11, 13-32, 2005.
- Parman, T. Merhaba Bebek, Merhaba Aile. *Psikanaliz Yazıları*, 15, 43-56, 2007.
- Pavlov, I. P. Conditioned Reflexes. Oxford University Press, London, 1928.
- Penot, B. Bilinçdışı Düşünce ve Düş. Çev. G. E. Sala. *Psikanalizi Yazıları*, 40, 43-54, 2020.
- Scherler, H. R. "Ken Wilber'in Bilinç Gelişimi Modelinin Psikoterapi ile İlişkilendirilmesi". *Bilişsel Davranışçı Psikoterapi ve Araştırmalar Dergisi*, 7.1, 42-50, 2018.
- Smithikrai, C. Effectiveness of Teaching With Movies to Promote Positive Characteristics and Behaviors. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 217, 522-530, 2016.
- Sunat, H. Şiddet ve Ümit/Kendi Olmak ya da Olamamak. *Psikanaliz Yazıları*, 7, 93-100, 2003.
- Wehmeier, P.M., Barth, N. ve Renschmidt, H. Induced Delusional Disorder: A Review of The Concept and An Unusual Case of Folie à Famille. *Psychopathology*, 36:37-45, 2003.
- Yiğit, Z. Anadolu Toplumunu Zihinsel Yapısı Bağlamında "Kabadayı" Filmi. *International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 4.8, 2492- 2507, 2009.
- Zabcı, N. Sınır Patolojilerde Nefretin Kökeni Üzerine. *Yansıtma Psikopatoloji ve Projektif Testler Dergisi*, 18.2, 21-26, 2012.

EVALUATION OF THE MOVIE DOGTOOTH WITHIN THE FRAMEWORK OF OBJECT RELATIONS

Haydeh FARAJI, Buse DURAN, Özgün ÖZGÖNÜL

ABSTRACT

The aim of this study is to analyze the movie "Dogtooth" in terms of object relations. Film; It is about the life of a family consisting of a mother, father and two sisters and a brother, who are understood to be in their early twenties, in their detached house far from the city. The house is surrounded by high fences and it is striking that the family members, except for the father, are completely isolated from the outside world - partly the mother. Mother and children do not go out of the house during the movie. Although the beginning of the story is unknown, it is understood that especially the children at home are disconnected from the outside world from a very early period -perhaps from their birth. It is seen that the house and the people of the house are disconnected from reality in parallel with the unpacking of the products taken into the house, the lack of phone-internet-television access, the videos that are limited only to the content of their own lives, and the manipulation of the language by teaching the meanings of words differently. Both the mother and the children are kept under control by the authoritarian imposition of the father, who has his own rules, on the house. In this study; From the perspective of Freud, Bion and Lacan, the interaction and object relations -the spiritual dynamics of the mother, father and children, the parent-child relationship, the relations between the spouses, the developmental processes of the children and the relations between the children- were evaluated through the film, which reveals such a life.

Keywords: Dogtooth, Freud, Bion, Lacan, movie analysis